UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Polanci Societatis Iesv Theologi, Directorivm Breve, Ad Confessarii, Ac Confitentis Mvnvs Rectè Obeundum

Polanco, Juan-Alphonso de

[Köln], 1617

De prudentia Confessarij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41600

Visual Library

De prudentia Confeſſarij.

Confeſſarii prudentia.

PRæterea prudentem eſſe oportet, tũ erga pœnitentem, in eius vulneribus medici more perſcrutandis, ac medicina adhibenda (de quo inferiùs) tum erga ſeipſum, cautè agendo in iis interrogandis, quæ poſſent in tentationem adducere incautos: verbis etiam honeſtis vtatur, & vti deceat: Satis enim eſt intelligi, id quod dicitur

Aſpect⁹ Confeſſarii & pœnitentis vitandus.

Quod attinet ad adſpectum, excludendus eſt vtrinque, vt nec qui confitetur faciem confeſſarii, nec confeſſarius videat confitentis præcipuè ſi mulieres ſunt: imò ad latus ſunt conſtituendi, & ſi nihil fuerit intermedium quod aſpectum prohibeat, aurem eiuſdem præbendo, certè manu ab eodem latere maxillæ adpoſita, faciei aſpectus excludi poterit.

Mulieres in publico, & cito expediendæ.

Mulieres verò nonniſi in publico audire, & breuiter quantum fieri poteſt, & res patitur, eas expedire conuenit.

Quid cũ frequenter confitentibus.

Frequenter confitentibus certum tempus conſtitui debet, extra quod non audiantur: & cum eiſdem potiùs ſeueri quàm blandi ſint Confeſſarii, nec longis prædicationibus vtantur: & quamuis eſt prudentiæ reſolutionem eorum, de quibus dubitat Confeſſarius, differre, donec rem meli-

meli-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

melius expenderit, tamẽ eos, qui parati ſunt facere quod debent, interdum poſſet abſoluere. Si caſus occurreret, de quo conſtat, quod variè ſentiunt doctores, inſignes, alij ſcilicet quod ſit peccatum mortale, alij contra, & pœnitens adhæret alicuius eorum opinioni periculoſiori, tutior quidem via ei ſuadenda, & periculi terror incutiendus eſt: ſed tamẽ non poteſt ei negari abſolutio, ab eo qui ordinarius eſt: qui tamen nõ eſt ordinarius, ſi ſentit eſſe mortale, ſequi poteſt ſuum iudicium, & non abſoluere: videat ergo quid expediat. Quod ſi non innitatur rationi validæ, nec claro authori pęnitens, & dubium ſit an peccatũ hoc ſit, vel illud, omnino debet abſtinere velle, Si non de peccato agitur, ſed an hoc faciendum nec ne, puta pœna ſub eunda, vel reſtitutio facienda, &c. benignior in dubiis pars eligenda, iuxta illud cap. de tranſact. In his ſuper quibus ius non inuenitur expreſſum, procedas æquitate ſeruata, ſemper in humaniorem partem declinando, ſecundum quòd perſonas, loca, & tempora videris poſtulare. Eſt etiam prudentiæ, cùm omnes audire nequeat, eos libentius & prius audire, qui magis indigent, vt ſunt qui rariùs

Quid cũ caſus occurrit, de quo varie ſentiunt Doctores.

con-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Qui nam libenti⁹ & prius confeſſario audiendi.

confitentur, & quorum ſpiritualis profectus redundat ad maiorem Dei gloriam & commune bonum.

De ſecreto vel ſigillo confeſſarij.

Confeſſionis ſigillum quàm arctè ſeruandū.

DEmùm Confeſſarius debet eſſe ſecretus; vt nullo præcepto, etiam ſummi Pontificis, manifeſtet, quæ in confeſſione audiuit, & poteſt dicere, & iurare ſe neſcire, quia neſcit vt homini ſubiectus, licet magnum aliquod malum immineat non reuelando: cui tamen malo prouidere par eſt, quo ad eius fieri poteſt, non prodendo confitentem vllo modo, nec odioſam faciendo confeſſionem. De licentia tamen confitentis, & citra ſcandalum, poſſunt reuelari audita: ſed non debent, niſi prodeſſe poſſint.

Nota.

Qui interrogatus an abſoluerit aliquem, dicit ſe non abſoluiſſe, quia ex multis cauſis hoc potuit accidere, non eſt quidem ille ſemper damnandus vt reuelator, ſed malè diceret, potius dictum oportuit, ſe feciſſe quod debuit, imò ſi ex conſultatione confeſſarij, vel etiam peccati proprij confeſſione, poſſet innoteſcere peccatum alicuius in confeſſione auditum (quod rarò admodum poſſet accidere) potiùs differ-

Q[illegible] ſp[illegible] dum cō-feſſario cum interrogatur.